

Moeders met een eigen bedrijf

Van het ontwerpen van kinderkleding of een idee voor een babyspeeltje een eigen onderneming maken, doe je er als moeder niet even bij. Marleen Rameckers en Adri van der Tang gingen er toch voor. 'Met jonge kinderen ligt je sociale leven sowieso op zijn gat.'

MARTINE DE VENTE

Haar kinderjurkjes van retrostoffen, met Paulus de Boskabouter of Barbapappa, zijn wereldberoemd in Amsterdam. Adri van der Tang maakte haar eerste ontwerp op een naaimachine van Blokker en zette het op de hobbyproductensite Etsy.com.

Vier jaar later heeft ze haar eigen merk Knotsknetter en een webwinkel van waaruit ze die leuke jurkjes verkoopt, naast kleding van andere merken. Verder is Van der Tang een bekend gezicht op de Sunday Market, de maandelijkse ambachtelijke markt op het Westergasterrein.

Dat ze naast haar eigen kleding ook merkkleding verkoopt, komt omdat ze het met haar eigen ontwerpen alleen niet zou redden. "Als ik zou verkopen tegen maakloon, dan zouden ze voor minimaal tachtig euro over de toonbank moeten gaan. Daar kopen de mensen het niet voor," vertelt ze.

Van der Tang haalt er een volwaardig inkomen uit. Daarvoor werkt ze 'zeker zestig uur per week' vanuit haar huis in Amsterdam-West, waar de dozen met voorraden in het souterrain staan. Bestellingen klaar maken, de website bijhouden en zorgen dat ze gevonden wordt op in-

ternet. "Ik dacht dat als ik een webshop opende, het wel vanzelf zou gaan lopen. Wist ik veel dat het slim is om linkjes uit te wisselen met andere winkels en dat je hoog in Google moet staan." Ze heeft er waanzinnig veel van geleerd. "Geweldig vind ik dat."

Hot issue is momenteel de vraag of ze het maken van haar kleding gaat uitbesteden. Het is moeilijk daar een goed adres voor te vinden. Die informatie deel je namelijk niet met vriendinnen uit de business, is haar ervaring. "In het begin vroeg ik nog wel eens of ze een adresje wisten. Maar dan viel er een ijzige stilte in een eerst geanimeerd gesprek." Nu heeft ze via een echtpaar uit Oekraïne op het oog, dat 'heel netjes werkt'. Desondanks twijfelt Adri van der Tang. "Ik vind het zelf veel te leuk om te doen."

Met het bedrijf in China waaraan Marleen Rameckers van Snoozebaby het maken van haar producten heeft uitbesteed, heeft ze 'heel veel geluk' gehad. "Je hoort over produceren in China altijd dramaverhalen. Dege ne die voor ons alles regelt bij de fabriek, zit veel op MSN. Haar Engels is goed. En ze leveren op tijd."

Een eigen merk in de markt zetten, wilde ze eigenlijk altijd al. Ze was marketeer bij ABN Amro en toen ze zwanger raakte van haar eerste kind, zei haar man Sjoerd: 'Als je nog voor jezelf wil beginnen, dan moet je dat nu doen.'

Van stofjes van de Albert Cuyp die ze lekker vond aanvoelen maakte haar moeder een aantal prototypes van Snoozebaby. Het zijn zachte doekjes met gekleurde labeltjes eraan, in verschillende kleuren en structuren. Ze ging er bekende Amsterdamse kindwinkels mee langs, zoals Keet in Huis en de Geboortewinkel.

De reacties waren positief, hoewel sommigen volgens Ramecker ook wel meewarig deden. Zo van: weer zo'n moeder die denkt zoiets er wel in twee à drie dagen in de week bij te kunnen doen.

Toen de eerste doekjes – in twee kleuren, van elke kleur vierduizend stuks – uit China arriveerden, sloeg de paniek wel toe. "Ik dacht: die sta ik mijn hele leven nog met Konin-ginnedag te verkopen." Het viel mee. "Doordat de doekjes er zo leuk uitzien, werd het snel opgepikt door de bladen. We waren er zo doorheen."

Na het succes van de labeldoekjes

kwamen nog meer producten: knuffels, popjes, boxkleden en omslagdoeken. En dat alles nu ook onder goede arbeidsomstandigheden en 'eco' geproduceerd.

Dat haar doekjes – nageemaakt – ook bij de Etos kwamen te liggen, was een grote domper. "Mijn vader, die ook een eigen zaak heeft, zei: 'je moet je eigen koers varen en daar je kracht uithalen'. Zorgen dus dat je altijd weer iets nieuws hebt en zorgen dat winkels geen reden hebben om naar een ander over te stappen."

Hoewel Ramecker in haar opzet meer tijd voor de kinderen te hebben wel is geslaagd – ze kan ze iedere dag uit school halen – is ze met Snoozebaby aanmerkelijk meer tijd kwijt dan haar vaste baan haar kostte.

Maar ach. "Als je kleine kinderen hebt, ligt je sociale leven toch op zijn gat. Wat maakt het uit of je voor de televisie hangt, of achter de laptop zit."

Nu heeft ze meer tijd voor zichzelf. Omdat ze iemand in dienst heeft genomen, hoeft ze zich niet meer continu met de zaak bezig te houden. De laptop hoeft niet meer mee op vakantie.

FOTO MARC DRIESSEN